

POSTANOWIENIE

Dnia 20 września 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Mirek

w sprawie **R. N.**

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 20 września 2022 r.

zażalenia oskarżonego na zarządzenie Przewodniczącego Wydziału II Karnego Sądu Okręgowego w Siedlcach z dnia 12 maja 2022 r., sygn. akt II Ka 511/21
o odmowie przyjęcia zażalenia na zarządzenie o odmowie przyjęcia wniosku o sporządzenia na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku,
na podstawie art. 105 § 1 i 2 k.p.k., art. 439 § 1 pkt 1 k.p.k. w zw. z art. 40 § 3 k.p.k.
i art. 437 § 1 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł:

1. **sprostować oczywistą omyłkę pisarską w zarządzeniu Przewodniczącego Wydziału II Karnego Sądu Okręgowego w Siedlcach z dnia 21 marca 2022 r., II Ka 511/21, w zakresie oznaczenia daty jego wydania, w ten sposób, że miejsce roku „2020” wpisać rok „2022”;**

2. **uchylić zaskarżone zarządzenie oraz zarządzenie wskazane wyżej w pkt 1 i kwestię oceny terminowości złożonego wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku sądu odwoławczego, przekazać Sądowi Okręgowemu w Siedlcach do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem odmówiono przyjęcia zażalenia R. N. na zarządzenie Przewodniczącego Wydziału II Karnego Sądu Okręgowego w

Siedlcach z dnia 21 marca 2022 r. odmawiające przyjęcia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w Siedlcach z dnia 21 października 2021 r., sygn. akt II Ka 511/21 , jako złożonego po terminie.

Zażalenie na to zarządzenie złożył oskarżony.

Sąd Najwyższy stwierdził, co następuje.

Nie wdając się w ocenę słuszności zażalenia, stwierdzić trzeba, że jego wniesienie musiało skutkować uchyleniem zaskarżonego zarządzenia, jak i wcześniejszego zarządzenia Przewodniczącego Wydziału z dnia 21 marca 2022 r., którego ono dotyczy. Są one bowiem dotknięte tym samym uchybieniem o charakterze bezwzględnej przyczyny odwoławczej określonej w art. 439 § 1 pkt 1 k.p.k., której stwierdzenie oznacza konieczność uchylenia zaskarżonego zarządzenia niezależnie od granic zaskarżenia, podniesionych zarzutów oraz wpływu uchybienia na jego treść. W tej sytuacji ograniczenie się jedynie do uchylenia zaskarżanego zarządzenia i pozostawienia w obrocie prawnym zarządzenia z dnia 21 marca 2022 r., które musiałoby zostać z niego wyeliminowane, byłoby nieuzasadnionym formalizmem, powodującym że uwzględnienie racji przemawiających za uchyleniem zaskarżonego zarządzenia miałyby charakter iluzoryczny.

Uchylone zarządzenia zostały wydane przez sędziego G. J., biorącą udział w wydaniu wyroku, którego dotyczy wniosek o sporządzenie uzasadnienia wyroku. Zgodnie natomiast z brzmieniem z art. 40 § 3 k.p.k., sędzia, który brał udział w wydaniu orzeczenia zaskarżonego w trybie kasacji, nie może orzekać „co do tej kasacji”. W utrwalonym i jednoznacznym w tym zakresie orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że zakaz ten nie jest ograniczony do oceny merytorycznej zasadności kasacji, lecz odnosi się do wszystkich rozstrzygnięć, które dotyczą formalnych warunków jej dopuszczalności i których skutkiem może być niedopuszczenie do merytorycznego rozpoznania kasacji – „blokowanie” dostępu do nadzwyczajnego środka zaskarżenia. Takim rozstrzygnięciem jest odmowa przyjęcia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku sądu odwoławczego, jak i zaskarżone zarządzenie (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 25 stycznia 2021 r., IV KZ 4/21; z dnia 30 marca 2017 r. V KZ 7/17; z dnia 30 marca 2017 r., V KZ 9/17 i przywołane tam orzeczenia).

Oznacza to, że sędzia biorący udział w wydaniu wyroku Sądu Okręgowego Siedlcach z dnia 21 października 2021 r., II Ka 511/21, był z mocy prawa wyłączony od rozstrzygania w kwestii odmowy przyjęcia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia tego wyroku.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.

[as]